



Slovinci tam za goro
Kulturni dnevi Slovencev iz Italije

Literani večer

PO TIHO...
IZ NAŠIH DOLIN

Cankarjev dom - Ljubljana, 12. junija 1986

Literani večer

**PO TIHO...
IZ NAŠIH DOLIN**



Slovenci tam za goro
Kulturni dnevi Slovencev iz Italije
Cankarjev dom - Ljubljana, 12. junija 1986

Literani večer

PO TIHO... IZ NAŠIH DOLIN

Pevski ansambel Trepetički.....pesmi
Ezio Gosgnach.....recitacija pesmi
Paola Chiabudini.....klavir

1. Imejmo se radi
2. Razpršeno listje
3. Te prosim o muoj Buog
4. Nediži
5. Rosica neba
6. S strani Matajurja

C. Debussy - «Estampes»

7. No nuč

W.A. Mozart - Sonata K 331

8. Me oči otrokave
9. Tam po puojcu
10. Pulenta
11. Pri naši ricki
12. Jutre al pa tada
13. Tata ukupi mi violin
14. Ist na vien
15. Misle
16. Glejte že sonce zahaja
17. Sem slovenska deklica

1. Imejmo se radi

Izidor Predan

Slovenci, 'mejmo se radi,
naj stari al mladi,
v dolinah naših zelenih,
kjer vse lepuo rodi.

Oj bratje, čujte mi željo,
ki iz srca hrepeni:
nam Bog obvari vso zemljo
in pametne ljudi.

Jest ljubim svojo rojstno vas,
kjer pieli smo na glas,
jest ljubim, kar je našega,
vse, kar je lepega.

Na briegu pasu sem uce,
kjer je zeleni dob,
tam mame moje večni grob,
tam je moje srce.

2. Razpršeno listje

Jvan Trinko

(...)

Vse je odletelo,
ko čez morje ptica;
vse minulo, kakor
jutranja meglica.

Vse okolo mène
vse puščava širna,
kamor se obrne
duša mi nemirna.

Žalostna le pesem
milo mi šepeče
in hladi in teši
srce krvaveče!

(...)

3. Te prosim, o muoj Buog

Checco Bergnach

Ist te prosim, o muoj Buog,
kadar zjutra me zbudiš,
pokazaj mi zlo počaso
vse reči oku menè.

Pokazaj mi jih počaso,
da se sprime tu menè
vsa dobruost, ki jo morem dat,
lepota in nadužnost.

Ist te prosim, o muoj Buog,
kâr me varješ gor na diele
zlo deleč od moje hiše,
varvi tudi moje ljudi.

An kâr trudan ist se ustavem,
obleci me ti počaso
z željami in s pridnostjo,
ist te prosim, o muoj Buog.

O muoj Buog, kâr tu pastiejo
dol se varžem, prosim te,
pihi v pamet vsiem ljudem
rahlo an vietrič veselja.

4. Nediži

Valentin Birtig

Tiho, mirno poteka
bistre Nediže reka,
kot povoj se odvija
in tekočino zlija
čez prekrasno dolino,
pod Matajurja strmino.
Po strugi starodavni,
na poti svoji slavni
potočke vse pobira
od vsake vode vira;
ko skladno jih pridruži,
toplote jim podari
in složno naprej prodira,
ne straši je ovira.
Teci, teci, Nediža,
rešilna luč se bliža,
ti razprte duhove
poveži v zveze nove.
Dani se in še danilo se bo
slovensko beneško nebo.

5. *Rosica neba*

Valentin Birtig

Pridi, oj pridi,
rosica neba,
rahlo pokropi
mladi naš sviet.

Ti vetrič, razgibaj
vse temne maglice,
naj sonce poljubi
nam pušje lepe.

Pojte, le pojte,
grabci, kuosi, šuoje,
jutranji se dan
nam zori.

Ti beneška zemlja,
povzdigni glavo,
vse sestre in bratje
ti živio pojo.

6. *S strani Matajurja*

Izidor Predan

S strani Matajurja nebo se jasni,
po temnih oblakih spet sonce žari.
Pokonci, Slovenci, stopimo na dan,
veselo zapojmo, saj noč je za nam.

Za nam je trpljenje, ne bo več krivic,
korajžno v življenje iz večnih temnic.
Vsi bratje na svetu si dajmo roko,
nam sreča ljubezni razsvetli oko!

S strani Matajurja nebo se jasni,
po temnih oblakih spet sonce žari.
Pokonci, Slovenci, stopimo na dan,
veselo zapojmo, saj noč je za nam.

7. *No nuč*

Silvana Paletti

No nuč majauo
den grigič
je mi tako lěpo zacitirel,
da glaua m̃a
tapod no rožico
je lahko usanula.
Nu tapod nebeško streho
ja si tako lěpo snuuala -
(da zemja ni mela koncã,
usi jude za roko
so pele to serčno uijo) -
dardo ko sunce je me pojubilo
dardo ko sunce me zbudilo.

8. Me oči otrokave

Renato Quaglia

To lilo iti din
sunce bliskalo
nuz to goro to Čaninawo
słota je spadauwala
ta-na našo zapušćeno zemjo

Prosen ajer neš nu ležavec
juk će prit
ke mi na bomo vedle
tej den lare se poblize neš konec
nu mi wstrašane pesave
bižet ćemo doz to Oblazawo

Baside me zadawjane
oči me tej nožićave ni ledajo
oči me prastrašane
lesane
vejine
tej šklopetave ni strijajo

Tej ti orane dulave
ma višta je porizana
Čas će priz z dalečnja'a
za vse zanastet tej powadenj

Me te zadnje trudne oči otrokave

MOJE OČI OTROŠKE

Bil je naliv ta dan / presvetljen z žarki / in od Kaninovih vrhov / se je neurje spuščalo / na našo zemljo zapušćeno // Prosili zrak varljiv / pa pride jok / ne da bi se zavedali / kot tat se bliža nam konec / in mi preplašeni ko psi / bomo bežali po Oblazovi / Besede so se mi zadavile / oči mi kot rezila gledajo / oči mi prestrašene / olesenele / vejnate / Kakor iz puške streljajo // kot po planini hudourniki / se v moj obraz je vrezalo / da prišlo bo od kdovekod / da bi nas vse odplavilo // *Moje oči otroške, zadnje in trudne* //

9. Tam po puojcu

Narodna

Tam po puojcu
je rožce brala,
milo se je
jokala...

Nič ne jokaj,
ljubca moja,
nič ne bodi
žalostna...

Kaj pa žalostna
ne bila,
sem zgubila
fantiča...

Kam pa pojde
duša moja,
če ti mene
zapustiš.

V čarnim paklu
bo goriela,
bo goriela
vekomaj.

Nič ne boj' se,
ljubca moja,
nikdar te ne
zapustim.

10. Pulenta

Luciano Slobbe

Voda tu kotlu
ne vriela,
moko mama
ne kladala;
štarkje po kola
so skakale.

Pulenta tu kotlu
se' kuhala,
močno mama
jo miešala;
dvie hlante pregriete
so jasno svetile.

Pulenta tu kotlu
ne dišala,
spe' mama
jo žvelto obarnila;
žej tarda
ne notre fuščala.

Pulenta na taulirje
ne kadiela,
z nitjo mama
jo riezala;
večerna roža
se odperjala.

Pulenta tu pesti
ne parila,
lačno otroci
smo pihali;
lahno nona
tu piču ne čuhala.

11. Pri naši rieki

Rinaldo Luszach

Pri Rieki sma sediela,
voda je šumiela,
ribce so imiele
njih navadni ples.

Nad nam' so drobne ptičke
njih piesmi žvargolele
takuo lepuo, takuo ljubo,
da še nikdar, da še nikdar ne takuo.

Pod nebam sonce plava,
vesela je narava,
z drevja spet se sieje
nam dišeči cvet.

Raduost nas je parjela,
da piesam sma zapiela
takuo ljubo, takuo sladko,
da še nikdar, da še nikdar ne takuo.

12. Jutre al pa tadà

Andreina Trusgnach

Drievja martve,
kamani arzpokani,
ricko posušeno,
vietar brez moči,
daž brez uode,
mož brez mouženja.
Snieg je čaren,
sonce brez luči,
mraz,
otroc' se na jočejo,
se na smiejejo: jih nie.
Nie vič obednega.
Mož je nič an nič je vse.

13. Tata ukupi mi violin

Valentina Petricig

Moja hiša j' bla odparta judem,
ki vsak guod so ramonike igral',
stari in mladi so radi plesal',
so težave 'no malo zabil'.

Takuo muzika tu kri mi je šla,
sam prašala tat': vzam an violin.
- Tebe ukupem violin, bratru ukupem klarin -,
vsim štrumente nam je obeču.

Tata, ukupi mi violin, te bom rada tiela,
ti bom godla vsako noč - kar ti trudan priš.
Tata, ukupi mi violin - bom nimar vesela,
ti bom godla vsako noč - kar ti trudan priš.

Kar muoj tata v merkat je hodu,
jabke an hruške z barelo j' uozu,
srečo sam mu želiela vsak dan,
pried ko j' šu, on violin mi je obeču.

Sam ga čakala zvičer pozno,
sam zaspala, pried k' on je paršu,
sam sanjala violin, ki sam godla cin-cin,
vse štrumente - bun - bun-la-la-la.

Kar muoj tata du miesto j' hodu,
sam pensala: paš kuo je lepuo!
Dol se ušafa vse, kar se želi,
vse se gaja, vse rata zlatuo.

Vsak zastope, de nie vse zlatuo,
nie zlatuo vse, kar nam se lašči,
sam vesela, kar mislem, kuo brez bogatije
muoj tata potroštat mi je znu.

14. Ist na vien

Loredana Drecogna

Ist na vien,
ka mislejo te stari,
kâr njih žalostne oči
gledajo čje v nič,
kâr ubedan jih na vide
an se jočejo?
Ka mislejo?
Na mlade lieta,
na njih življenje, ki je šlo.
Malo jim je ostalo,
sin je umaru v vojski
an te drug' je pa po sviete,
sami so,
malo jim je ostalo,
masa malo,
pogledita,
so diel' dol njih trudne oči
an se jočejo.

15. Misle

Aldo Clodig

Daž ramošjã.

Lastuca zbiera
svojo družino,
na dugo pot
misle ití mimo.

Bliža se nuoč.

Vsi me potiskajo:
biež še tí,
na čakí tle
tvoje smartí.

Mraz me pretrese.

Vičtar se ovija
oku menè
sile, ki so
narbuj gardé.

Joče sarce.

Tle z naše doline
menè me na gre,
pride še puomlad,
mi ugríje sarce.

Zemjã vonja.

Nazaj bo veselo,
ku je bluo ankrat,
kar pride sonce
od ljubezni med nas.

16. Glejte že sonce zahaja

A. Martin Slomšek

Glejte že sonce zahaja,
skoraj za goro bo šlo,
hladen počitek nam daja
pojmo veseli domov.

Lepo čujte zvoniti, počivat zvoni,
zvoni, le zvoni nocoj
sladko počivat zapoj!

Vsi bomo enkrat zaspali,
v miru počivali vsi,
delo na vselej končali,
v hišo očetovo šli!

Tokrat zvonovi, zvonite lepo,
kličite h očetu domov,
kličite na sveto nebo!

17. Sem slovenska deklica

Narodna

Sem slovenska deklica,
Milka mi je ime,
sem obraza bistrega,
sladko imam srce.

Lase imam rumene,
lepe kitice spletene,
to je bil nedolžni svet
mojih mladih let.

Ko se bom omožila,
šla bom v vrh planin,
tam bom najdla fantiča
zdravih korenin.

Fant je bil prav res junak,
me je poljubil stotisoč krat,
to je bil nedolžni svet
mojih mladih let.

Zibka je bla lesena,
kjer sem se zibala,
travca je bla zelena,
kjer sem rožice trgala.
To je bil nedolžni svet
mojih mladih let.

Kulturna društva Slovencev videmske pokrajine